

La violència en Darfur (Sudan) ja ha provocat, segons l'ONU, la mort de més de 50 mil persones. Una tragèdia que els països més rics del món han començat a "mirar" amb una indeterminada, quasi fictícia, preocupació fa solament uns dies. Més d'un milió de refugiats pateixen la misèria més absoluta, que ara s'agreuja pel començament de la temporada de pluges. La Unió Europea i els Estats Units han dit que no descarten "la imposició de sancions" si el govern sudanès no du a terme el seu compromís de restablir la seguretat en la zona de Darfur. Però encara s'ho estan pensant... En fi.

Les milícies àrabs, les Janjawid, presumptament protegides pel govern, estan acusades de perpetrar una neteja ètnica en Darfur i d'haver comès genocidi contra la població negra d'aquesta regió. La versió oficial diu que la violència a Sudan va començar quan dos grups rebels de tribus africanes de Darfur es van alçar en armes per a disputar amb agricultors àrabs la possessió de terres i de recursos naturals. Posteriorment, milicians àrabs van iniciar una letal campanya per a desallotjar als africans negres. Més d'un milió de persones han estat desplaçades de les seues cases en aquesta regió en 17 mesos de conflicte, de les quals 200 mil s'han refugiat en el país veí, al Txad. Més de dos milions de persones necessiten urgent atenció mèdica i alimentària.

El govern sudanès, en canvi, nega el genocidi i el suport a les milícies àrabs. Mentrestant, els treballadors humanitaris continuen tractant de distribuir provisions a més de 120.000 refugiats que van fugir al Txad. Altres esperen per a entrar als campaments, que ja ocupen unes 43.000 persones. De moment, ni s'han aprovat pressupostos contundents d'ajuda immediata ni s'han aprovat resolucions intimidatòries efectives. Els milicians no són els únics responsables del genocidi. També ho és nostre silenci. On és ara aquell "No a la guerra?"